

flertal i bekæmpelsesmiddelrådet mente ikke, at Miljøstyrelsen burde trække midler med høj giftighed tilbage eller nægte sådanne en godkendelse, hvis der kan anvendes det nødvendige sikkerhedsudstyr eller i øvrigt findes praktiske forhold, der gør det risikofrit for brugerne.

Miljøstyrelsen har i afgørelsen om godkendelsen af stoffet methylobromid, der er klassificeret som meget giftigt, fulgt dette synspunkt, idet styrelsen vurderede, at der ikke fandtes brugbare alternative desinfektionsmidler til brug i væksthuse.

Miljøstyrelsen har imidlertid i andre afgørelser om midler med høj giftighed valgt ikke at følge rådets synspunkt. Styrelsen har således brugt høj giftighed som afgørende begrundelse for tilbagetrækningen af paraquat-midler og »de gule midler«.

Miljøstyrelsen finder desuden, at stoffer, der nedbrydes langsomt i jorden, er uacceptable ud fra et økologisk synspunkt, hvis stofferne i årevis efter anvendelsen fortsat findes i jorden og ophobes som et resultat af, at de anvendes årligt, dvs. er persistente. Selv om persistensen ikke umiddelbart medfører synlige uheldige effekter, kan dette ikke udelukkes at ville ske i fremtiden.

Det principielle spørgsmål om, hvilke administrative konsekvenser man bør drage, såfremt et stof er persistent, har været drøftet med bekæmpelsesmiddelrådet. Enkelte medlemmer af bekæmpelsesmiddelrådet var imidlertid af den opfattelse, at persistens i visse tilfælde er en ønskelig egenskab hos et ukrudtsmiddel og ikke i sig selv er en så betænkelig egenskab, at det kan begrunde et stofs tilbagetrækning, såfremt der ikke kan påvises skadevirkning.

Miljøstyrelsen har delvis fulgt dette synspunkt ved revurderingen af de meget persistente aktive stoffer »paraquat« og »diquat«, idet persistens kun er brugt som hovedbegrundelse for tilbagetrækning af diquat fra anvendelsesområder, hvor der har kunnet anvises mindre betænkelige alternativer, hvilket gælder for størstedelen af diquats anvendelsesområde.

De omtalte sager er alle, med undtagelse af afgørelsen om methylobromid, blevet påklaget til miljøankenævnet. Det kan i den forbindelse oplyses, at disse sager udgør samtlige revurderingssager, hvor der til dato er sket en tilbagekaldelse af et middel eller

indskrænkning i dets anvendelsesområde (dvs. midler med indhold af paraquat (4) og diquat (1) samt »de gule midler« (25)). Miljøankenævnet har hjemvist sagerne til fornyet behandling i Miljøstyrelsen. Det kan endvidere oplyses, at Miljøstyrelsen har givet afslag på godkendelse af 7 nye midler, hvoraf 4 er blevet påklaget til miljøankenævnet. Disse afgørelser er blevet stadfæstet af miljøankenævnet.

Miljøankenævnet begrundet hjemvisningen af afgørelserne om tilbagetrækning af paraquat-midler og »de gule midler« med, at flertallet i nævnet er af den opfattelse, at der ikke af Miljøstyrelsen ved den skete sagsbehandling og vurdering kan siges at være taget tilstrækkeligt hensyn til brugernes interesser. Baggrunden herfor er den, at nævnet ikke fandt, at der forelå tilfredsstillende alternativer til hele anvendelsesområdet for de omhandlede midler.

Ankenævnet påpeger herudover, at der som baggrund for flertallets beslutning om at hjemvise sagerne til fornyet behandling tillige ligger, at sagerne er blevet afgjort af Miljøstyrelsen uden forelægning for bekæmpelsesmiddelrådet. Dette er efter flertallets opfattelse en sagsbehandling, der må siges ikke at være i overensstemmelse med det ved lovens gennemførelse forudsatte, jf. at det i bemærkningerne til lovforslaget er nævnt, at en omfattende sagkundskab – herunder de i lovens § 44 nævnte sagkyndige råd – ville blive inddraget i Miljøstyrelsens behandling af kontroversielle sager.

Hjemvisningerne er sket i december 1984 og i juni 1985. Den fornyede behandling i Miljøstyrelsen er påbegyndt, men endnu ikke afsluttet.

De nævnte eksempler viser, at Miljøstyrelsen ikke som forudsat i kemikalieloven fuldt ud har kunnet komme igennem med en mere restriktiv kurs på bekæmpelsesmiddelområdet i forhold til før lovens ikrafttræden.

I forbindelse med revurderingen af »gamle midler« er der opstået et særligt problem, der gør en tilbagetrækning af skadelige midler vanskelig.

Som nævnt i bilag I betyder miljøankenævnets vurdering af hjemmelspørgsmålet for § 44, at enhver indskrænkning i brugen eller tilbagetrækning af klassificerede bekæmpelsesmidler skal behandles efter bestemmelsen i lovens § 38. Efter denne be-